

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2Nt/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010045
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2023:3621010045.1

Uznesenie

Okresný súd Partizánske, predsedom senátu Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci odsúdeného D. W., o návrhu odsúdeného na zahladenie odsúdenia, dňa 16.03.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 470 ods. 1 Tr. por. s použitím § 92 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd návrh na zahladenie odsúdenia odsúdeného D. W., M.. XX.XX.XXXX F. U., Q. U., F. G. XXXX/XX, toho času vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava, na podklade rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 118/01 z 28.05.2002 (evidencia v RT Okresný súd Topoľčany PE1T/118/01) v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/51/05 zo 14.11.2005, právoplatným dňa 14.11.2005 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Tunajšiemu súdu bola doručená žiadosť odsúdeného, ktorou sa domáha zahladenia odsúdenia vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/118/01.

Súd po oboznámení sa s odpisom z registra trestov, lustráciou GP SR, lustráciou v registri obyvateľov, výpisom z registra priestupkov a súdnymi spismi, zistil nasledovný stav veci.

Rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/4/01 z 31.01.2001 bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania trestného činu podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky so zaradením do I. NVS. Podmienečne bol prepustený dňa 19.12.2001 rozhodnutím Okresného súdu Trnava sp. zn. 2Pp 552/01 so skúšobnou dobou na 2 roky v ktorej sa osvedčil. Bolo mu uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavné.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 118/01 z 28.05.2002 (evidencia v RT Okresný súd Topoľčany PE1T/118/01) v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To/51/05 zo 14.11.2005, právoplatným dňa 14.11.2005, bol uznaný vinným v bode 1,4,9 rozsudku zo spáchania trestných činov podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zák. a § 9 ods. 2 v súbehu s trestným činom podľa § 251 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. (skutky spáchané v období september - október 1999) a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody na 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do I. NVS. Podmienečne bol prepustený dňa 14.01.2009 so skúšobnou dobou na 3 roky, v ktorej sa dňa 14.01.2013 osvedčil.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Zlíne sp. Zn. 34T/69/2011-42 z 20.04.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2011 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 trestného zákonníka za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Skutok v onej veci spáchal dňa 04.03.2011.

Rozsudkom Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011-410 z 13.02.2012, právoplatným dňa 12.04.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne č.k. 6To 165/2012-463 z 12.04.2012 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania v bode 1 rozsudku z trestného činu týrania osoby žijúcej v spoločne obývanom byte alebo dome podľa § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b/ trestného zákonníka a ohrozovania

výchovy mládeže podľa § 217 odst. 1 písm. c/ trestného zákonníka, v bode 2 rozsudku pre prečin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydlí podľa § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d/ trestného zákonníka a prečin ohrozovania mravnej výchovy dieťaťa podľa § 201 odst. 1, písm. d/ trestného zákonníka. Na základe dovolania obžalovaného bolo Najvyšším súdom Českej republiky pod č.k. 6Tdo 1187/2013-40 z 14.11.2013 zrušené uznesenie Krajského súdu v Brne č.k. 6To 165/2012-463 z 12.04.2012 okrem časti v ktorej predmetným uznesením bolo zastavené trestné stíhanie obžalovaného pre skutok v bode 3 rozsudku súdu prvého stupňa ako aj rozsudok súdu prvého stupňa. Rozsudkom Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011-617 z 11.02.2014, právoplatným dňa 04.03.2014 bol následne obžalovaný uznaný vinným v bode 1. rozsudku z trestného činu týrania osoby žijúcej v spoločne obývanom byte alebo dome podľa § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b/ trestného zákonníka a v bode 2 rozsudku pre prečin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydlí podľa § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d/ trestného zákonníka a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody na 28 mesiacov so zaradením do väznice s ostrahou za zrušenia výroku o treste z trestného príkazu Okresného súdu v Zlíne z 20.04.2011 č.k. 34T 69/2011 ako aj ďalších na tento výrok obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí. Skutky v tejto veci páchal od 01.02.2006 do 26.04.2008 a od 01.08.2009 do 31.01.2010. Dňa 15.05.2015 bol podmienične prepustený (zvyšok 331 dní).

Trestným rozkazom Okresného súdu Zlín z 08.01.2018 sp. zn. 34T 258/2017 právoplatným dňa 08.02.2018 bol odsúdený za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 358 ods. 1 trestného zákonníka a prečin násillia proti úradnej osobe podľa § 325 ods. 1 písm. b/ trestného zákonníka na úhrnný trest odňatia slobody na 9 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky a tri mesiace. Skutok spáchal dňa 09.11.2017. Uznesením Okresného súdu v Zlíne z 19.08.2020 č.k. 34T 258/2017-123 súd rozhodol, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe uloženej trestným príkazom Okresného súdu v Zlíne z 08.01.2018 č.k. 34T 258/2017-107 osvedčil.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/54/2020-542 z 21.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/75/2021-655 z 10.11.2022 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bolo mu uložené ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie. Skutok v tejto veci páchal v období od 25.11.2019 do 15.05.2020.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR č.l. na č.l. 218-219 spisu Okresného súdu Partizánske sp. Zn. 2T/54/2020 bol obžalovaný do času spáchania skutku dvakrát postihnutý za drobné priestupky dňa 20.03.2019 podľa § 47 ods. 1 písm. c/ Z. č. 372/1990 Zb. a dňa 27.02.2017 podľa § 108 ods. 1 písm. f/ Z. č. 513/2009 Z.z.

V súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/54/2020.

Podľa § 92 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 Tr. zák. doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmienične prepusteného a podmienične prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmienične prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Podľa § 93 ods. 1 Tr. zák. ak bolo odsúdenie zahľadené, hľadá sa na páchatela, ako keby nebol odsúdený. Podľa § 92 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojím vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahľadiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Súd pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre zahľadenie odsúdenia musí dôsledne skúmať, či odsúdený viedol po výkone trestu (odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu) nepretržite riadny život najmenej počas doby stanovenej Trestným zákonom.

Z vyššie uvedených informácií o skorších odsúdeniach a výkone trestu odňatia slobody vyplýva, že rozhodná doba vedenia riadneho života pre zahľadenie odsúdenia je minimálne päť rokov, pretože vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 118/01 vykonal v dĺžke presahujúcej 1 rok a menej ako 5 rokov. Plynula najskôr od 14.01.2009 do 14.01.2014. V tejto dobe na území Slovenskej republiky nespáchal žiadnu trestnú činnosť, no páchal trestnú činnosť v Českej republike a to od 01.08.2009 do 31.01.2010 (vec Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011), tiež vo veci Okresného súdu v Zlíne sp. zn. 34T/69/2011 dňa 04.03.2011. Okresného súdu Zlín sp. zn. 34T 258/2017 dňa 09.11.2017. Následne spáchal aj trestnú činnosť vo veci Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/54/2020 od 25.11.2019 do 15.05.2020. K tomu bol na území Slovenska dvakrát postihnutý za drobné priestupky dňa 20.03.2019 a dňa 27.02.2017.

Súd dospel k právnomu záveru, že odsúdený nevedol riadny život ani len v minimálnu rozhodnú dobu 5 rokov a tak nemožno vysloviť, že jeho odsúdenie vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T 118/01 je zahľadené. Je potrebné odlíšiť pojem fikcie zahľadenia odsúdenia a nespáchania trestného činu či priestupku ako základu pre zahľadenie odsúdenia. Rovnako nemožno neprihliadať na tento účel na cudzie rozhodnutia. Pokiaľ by platila zásada, že na zahľadené odsúdenia, či odsúdenia neuznané, či členských štátov Európskej únie právoplatných pred 01.01.2013 sa neprihliada, nemalo by skúmanie podmienok zahľadenia odsúdenia často žiaden súvis s tým, či odsúdený v rozhodnej dobe porušil právne predpisy a spáchal priestupok či trestný čin. Pretože zahľadeniu by nebola prekážka ani ak odsúdený pácha trestnú činnosť v cudzine a tieto rozhodnutia nie sú uznané, pácha v cudzine priestupky alebo požiadava o zahľadenie odsúdenia s veľkým časovým odstupom, kde neskôr páchaná trestná činnosť má už charakter zahľadeného odsúdenia. Takto by na splnenie podmienok na zahľadenie stačilo prosté zdržiavanie sa v cudzine, pričom súd by nebol oprávnený ani skúmať či tam viedol odsúdený riadny život. Súd na podporu svojho právneho názoru poukazuje na uznesenie KS ZA sp.zn. 1Tos/4/2010 z 26.1.2006 "Skutočnosť, že páchatel' spáchal priestupok a skutočnosť, že bol za tento priestupok postihnutý, sú dve rozdielne skutočnosti. "Fikcia nepostihnutia" za priestupok znamená, že na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol priestupkovo sankcionovaný, neznamená však zánik skutočnosti, že páchatel' priestupok spáchal tak, že by "likvidovala" samotný fakt spáchania priestupku. Preto ani prípadná aplikácia tejto fikcie nebráni súdu pri skúmaní správania sa odsúdeného počas skúšobnej doby prihliadnúť na samotný akt spáchania priestupku a hodnotiť túto skutočnosť pri posudzovaní jeho osoby z hľadiska nápravy a vedenia riadneho života."

Obdobne možno poukázať na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 407/2019 z 15. októbra 2019, kde bol vyslovený právny názor, že riadny život nemožno spájať len s formálnou bezúhonnosťou - teda "evidovaním odsúdenia v registri trestov".

" Pri rozhodovaní všeobecného súdu o tom, či sa podmienene odsúdený osvedčil, môže súd vychádzať iba z okolností, ktoré nastali počas skúšobnej doby. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienene odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienene odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom alebo nevyhovel uloženým podmienkam. Riadny život nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 407/2019 z 15. októbra 2019)"

Je tak zrejmé, že pokiaľ by súd pri skúmaní podmienok zahľadenia odsúdenia nesmel prihliadať na tie trestné činy ktoré boli neskôr zahľadené, alebo trestnú činnosť spáchanú v cudzine, o to menej by bolo dôvodom na vyslovenie nezahľadenia preukázanie skutočností, ktoré nie sú samy o sebe evidované ako porušenie právnych predpisov, napr. neplnenie si vyživovacej povinnosti k deťom, vedenie záhaľčivého života a pod.

Zároveň aj súd, hoci skúma minimálnu rozhodnú dobu, nie je povinný nehľadiť na správanie odsúdeného po uplynutí tejto minimálnej doby. Napríklad ak odsúdený síce nespácha žiadnu trestnú činnosť v minimálnej rozhodnej dobe 5 rokov, no pol roka po tejto dobe spácha trestný čin, nemožno konštatovať v čase rozhodnutia, že vedie riadny život. Rozhodnutie súdu však nemôže byť aj pri pojmach "môže zahľadiť" a "najmenej päť rokov" arbitrárne, táto doba by nemala presiahnuť dobu pre rozhodnú dobu uvedenú v § 92 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Pokiaľ odsúdený spácha trestnú činnosť po minimálnej rozhodnej dobe, znáša riziko, že súd vysloví, že súd odsúdenie nezahľadí. Zákon totiž hovorí o minimálnej rozhodnej dobe, nie rozhodnej dobe v dĺžke (x) rokov, čím je zvýraznené to, že súd posudzuje podmienky pre zahľadenie v čase rozhodovania.

Ako už skôr súd uviedol, minimálna rozhodná doba bola od od 14.01.2009 do 14.01.2014. Trestnú činnosť páchal od 01.08.2009 do 31.01.2010, dňa 04.03.2011, dňa 09.11.2017, a od 25.11.2019 do 15.05.2020. Dňa 27.02.2017 a 20.03.2019 spáchal aj priestupky. V období medzi 04.03.2011 a rokom 2015 bol pritom vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike vo veci Okresného súdu v Zlíne č.k. 34T 235/2011 viac než rok a 4 mesiace. Možno tak konštatovať že na slobode nevedol súvisle riadny život ani 5 rokov, na viac po výkone trestu v onej veci páchal opäť závažnú trestnú činnosť, čo je dôvod, prečo súd návrh na zahľadanie predmetného odsúdenia zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.